

CORRECTIONELE RECHTBANK VAN LEUVEN

15 SEPTEMBER 2000

Inzake: Openbaar Ministerie, David P, CGKR

Tegen: Vladimir I

Beklaagd te: Leuven op 26 mei 2000,

Bij inbreuk op de art. 1 lid 1 en lid 2, 1° en 6 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, zoals gewijzigd bij de wet van 12 april 1994, in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, heeft aangezet tot discriminatie, haat of geweld jegens David P wegens zijn ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, of zijn nationale of etnische afstamming.

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de burgerlijke partijen;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Overwegende dat de beklaagde, alhoewel behoorlijk gedagvaard, niet verschijnt;

De Rechtbank beslissende bij verstek voor beklaagde en op tegenspraak voor de burgerlijke partijen;

De feiten en de tenlastelegging zoals omschreven in de dagvaarding zijn bewezen door de uitvoerige verklaringen, vaststellingen en het omstandige onderzoek en waaruit blijkt dat beklaagde beledigende en racistische uitlatingen heeft gedaan ten aanzien van David P in zijn tegenwoordigheid en die van getuigen omwille van zijn huidskleur en aldus discriminerend is opgetreden in de zin van art 1 van de wet en waarbij er mag van uitgegaan worden dat beklaagde de intentie had om ook anderen aan te zetten tot discriminatie en dan in de eerste plaats en wellicht vooral en minstens de eigen vriendin van David P;

Het gedrag van beklaagde is verwerpelijk, aanstootgevend en onaanvaardbaar;

Er moet een duidelijk teken gezet worden dat de maatschappij geen enkele vorm van discriminatie aanvaardt;

Op deze gronden en met toepassing van de artikelen...

DE RECHTBANK,

Verklaart de strafvordering ontvankelijk en gegrond zoals hierna;

Verklaart de feiten en de telastelegging bewezen zoals omschreven;

VEROORDEELT

Beklaagde tot een gevangenisstraf van zes maanden en tot de kosten;

Begroot de gerechtskosten gemaakt door het openbaar ministerie op de som van 646 frank;

En, gelet op de art. 28-29 wet 1.8.1985 gewijzigd door art. 3 wet 24.12.1993 en K.B. 18.12.1986 en art. 1 wet 5 maart 1952 zoals gewijzigd door de wet van 24.12.1993 verplicht de beklaagde bovendien tot betaling van het bedrag van tien frank. Dit bedrag van tien frank met opdecimen gebracht op tweeduizend frank.

En, gelet op artikel 91 tweede lid van het KB van 28 december 1950 zoals gewijzigd door artikel 1 van het KB van 23 december 1993 legt aan de veroordeelde bovendien een vergoeding van 1.000 frank op.

OP BURGERLIJK GEBIED

De eisen zijn regelmatig naar vorm en tijd en zijn ontvankelijk (zie voor wat 2de burgerlijke partij betreft onder meer art 5 van de wet en nu de 1ste burgerlijke partij toelating heeft gegeven aan 2de burgerlijke partij om in rechte op te treden en zich burgerlijke partij te stellen;

De eisen zijn principieel gegrond nu de burgerlijke partijen schade hadden door de hierboven weerhouden fout van beklaagde;

De schade is in billijkheid en matigheid begroot en kan toegekend worden zoals gevorderd;

De vergoedende intrest wordt toegekend aan wettelijke intrestvoet nu deze het best is aangewezen om de werkelijke schade te vergoeden;

Op deze gronden,

DE RECHTBANK,

Veroordeelt beklaagde in betaling aan:

- David P van vijftienduizend frank (15.000 frank) meer de vergoedende intrest aan wettelijke intrestvoet vanaf 26.5.2000 tot op heden waarna de gerechtelijke intrest eveneens aan wettelijke intrestvoet;
- Het CGKR van tienduizend frank (10.000 frank) meer de gerechtelijke intrest aan wettelijke intrestvoet vanaf heden en meer de gerechtskosten op de beide eisen;

Aldus gedaan en uitgesproken in de openbare terechtzitting van de éénnentwintigste kamer op de hierboven aangeduide datum.